

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1738/2025
16.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., против туженог Удружења Социјалдемократски покрет Слободна Србија – Замисли Србију, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Александар Стевановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2832/23 од 25.09.2024. године, у седници одржаној 16.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2832/23 од 25.09.2024. године, става првог, трећег и четвртог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2832/23 од 25.09.2024. године, става првог, трећег и четвртог изреке.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1737/21 од 20.02.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2023. године, као дана пресуђења, па до дана исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да му тужени на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа преко досуђених 500.000,00 динара исплати износ од још 500.000,00 динара до тражених 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2023. године, као дана пресуђења па до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 121.350,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2832/23 од 25.09.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке

којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати 150.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2023. године до исплате и у том делу жалба туженог је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати још износ од 350.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.02.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 76.600,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати на име трошкова другостепеног поступка износ од 34.800,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију против става првог, трећег и четвртог изреке, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено правноснажном пресудом је накнада нематеријалне штете због повреде части и угледа, код утврђеног да је услед објава туженог на facebook страници, twitteru и youtube каналу дошло до повреде части, угледа и људског достојанства тужиоца, због чега је тужилац трпео душевне болове, а о основаности тужбеног захтева одлучено је у складу са одредбама релевантног материјалног права - Закона о облигационим односа. Из приложених одлука уз ревизији произлази да се не ради о истим или сличним чињеничноправним ситуацијама, па се не може ни говорити о неуједначеној судској пракси. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.04.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 150.000,00 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић